

Merkwaardig verhaal van eene soldaten dochter.

<https://hdl.handle.net/1874/355398>

zie

14

MERKWAARDIG VERHAAL

VAN EENE

SOLDATEN DOCHTER.

[50]

LEHRWAHRIG TERHAAR

1788

KONINKRIJK DOCHTER

Merkwaardig Verhaal van eene Soldaten Dochter.

Maria Jones was het eenige kind van een gemeen soldaat, en reisde met hare ouders, met het Regiment bij hetwelk haar vader diende, van de eene plaats naar de andere. Toen zij haar dertiende jaar bereikt had, overleed hare moeder. Deze arme vrouw had, toen zij haar einde voelde naderen, de kaserne verlaten, en een klein huisje betrokken, in de nabijheid der stad, alwaar zich het Regiment bevond. Daags voor haar sterven, riep zij Maria, haar dochttertje bij haar ziekbed, en sprak haar dus aan: » Lieve Maria ik moet u verlaten." » Ach moeder, hernam deze, spreek zoo niet, gij zult wel spoedig beter worden." » Neen, antwoordde de moeder, ik zal niet weder gezond worden; mijn leven loopt ten einde. Matig dus uwe droefheid, en luister naar hetgeen ik u heden nog te zeggen heb. Mijn kind! ik kan u niets nalaten dan dit boek; het is echter de grootste schat welke ik u geven kan, het is de

Bijbel. Dezelve is sedert vele jaren mijn geleidstar geweest en mijne vertroosting. Uit dezelve heb ik mijne strafschuldigheid en ellende leeren kennen, en ben ik bekend geworden, met zulk eenen Verlosser als mijne arme ziel behoefde. Ik heb daaruit geleerd, dat *het Lam Gods hetwelk de zonde der wereld droeg* (Joh. I: 29) magtig is, uit genade, zonder onze verdienste, alle zondaren die zich tot Hem bekeeren, te redden. De woorden van dit boek zijn mij tot ondersteuning in mijn geheele leven geweest, en nu de dood tot mij nadert, ondervind ik de kracht van deze kostelijke beloften, welke mij vrede en rust aanbrengen. Ik gevoel dat ik eene zondares ben, veroordeeld door de wet, en echter *weet ik ook, in wien ik geloofd heb*, volgens 2 Tim. I: 12, en op Jezus, de vriend van zondaren, bouwende, tred ik met blijdschap den dood te gemoet, dewijl Hij mij roept, *welken ik niet gezien en nochtans lief heb.*" 1 Petr. I: 8.

Den volgenden dag stierf de arme vrouw, in het genot des vredes, onder een volkomen vertrouwend toeverzigt op haren Verlosser.

Maria treurde zeer over het verlies van hare moeder, ofschoon zij de grootte van haar gemis nog niet regt kon beseffen, want hare moeder had haar steeds met de grootste zorgvuldigheid opgevoed, en voor het kwade dat men in de

kaserne vindt, gewaarschuwd, en nu was haar eenige toevlugt tot haren vader, welke zich door zijne dienstpligten weinig om haar kon bekommeren.

Maria was gewoon dagelijks voor hare moeder iets uit den Bijbel te lezen, hetwelk haar somtijds lastig viel, waardoor zij zich dan nu ook weinig meer daarover bekommerde, en nalatig werd in het onderzoeken, en eindelijk ook de Zondag in ledigheid doorbragt.

Op deze wijze verliepen er drie jaren, toen het Regiment order ontving, om buiten 's lands dienst te moeten doen, en de vrouwen, die er toe behoorden, terug te laten blijven.

Maria verhuurde zich daarop in de nabuurschap als kindermeid. In deze nieuwe betrekking had zij veel gelegenheid tot nadenken, en als zij alleen was, dacht zij dikwijls aan hare moeder, en aan vele gesprekken, welke zij met haar gehouden had. Zij herinnerde zich nog duidelijk met welk eene teederheid en ernst zij de zaken van godsdienst haar steeds op het harte had gedrukt, en inzonderheid bij haar sterven. » O! » zeide zij dan tot zich zelve mijne moeder heeft niet gedacht dat ik dat boek, dat zij mij met gebed en tranen bij haar sterven tot eene gedachtenis schonk, zoo onachtzaam zou behandeld hebben. En daar ik nu hare lessen verzuimd heb, hoe ondankbaar

moet ik dan niet zijn, in de oogen van God, dat ik zijn woord zoo verworpen heb! Het is nu voor mij te laat, om barmhartigheid te vinden, omdat ik dezelve zoo lang veracht heb; ik heb Gods woord gering geacht, en het is nu billijk en rechtvaardig dat God mij ook van zijn aangezicht verstoot en voor eeuwig veroordeelt."

Op deze wijze op eenen avond onder vele tranen in overdenking bezig zijnde, kwam er eene andere dienstmaagd bij haar, welke, haar zoo treurig vindende, met deelneming naar de oorzaak van die droefheid onderzocht.

Aangemoedigd door hare vriendelijke deelneming, opende Maria voor haar, haar geheele hart: "O, zeide zij, ik heb zonder God in de wereld geleefd, en ben met voordacht aan zijne wetten ongehoorzaam geweest; zelfs gevoefde ik op den verloopen' Zondag, toen ik mij met de andere dienstboden vrolijk maakte, dat het mij beter geweest ware, mij naar uw voorbeeld te gedragen, dan aan hunne wereldsche vermaken deel te nemen." Anna Brouwn antwoorde hierop: "dat is geene goede wensch om op mij te gelijken, want ik ben ook eene onwaardige zondares. Evenwel, dewijl gij mij uwe bezwaren hebt te kennen gegeven, beloof ik u, dat ik zal trachten u gerust te stellen, zonder echter uwe zonden te verschoonen, noch u te ver-

ontschuldigen of te misleiden, door u beter van uzelf te doen denken dan gij nu doet; geloof slechts alles, wat ik u uit den Bijbel zal voorlezen, dan ben ik verzekerd, dat gij nog niet genoegzaam overtuigd zijt en bekend met het diep bederf van uw hart."

Maria antwoorde, terwijl zij Anna den Bijbel toereikte, » goed, ik wil het hooren, ofschoon ik overtuigd ben, dat gij mij uit dat boek niets kunt voorlezen, dan hetgeen mij veroordeelt."

Anna opende het en las Hos. 13: 9: *het heeft u bedorven.*

» Zeer waar, hernam Maria, ik heb mij zelve bedorven, en in het ongeluk gestort want ik heb Gods geboden overtreden en zijn evangelie veracht."

Anna. Dat hebt gij zonder twijfel, lieve Maria; echter beloofde ik u te zullen troosten; hoort dan wat er op volgt: *in Mij is uwe hulp.* Dat is een troostwoord voor u en voor mij, omdat wij buiten staat zijn ons zelve te kunnen troosten, *waarom ook Jezus kan zalig maken, allen die door Hem tot God gaan.* Hebr. 7: 25.

Dit is een getrouw woord, dat Jezus Christus in de wereld gekomen is, om de zondaren zalig te maken. 1 Thim. 1: 15.

De zoon des menschen is gekomen om te

zoeken en zalig te maken dat verloren is.
Luk. 19: 10.

Ik ben gekomen om zondaars te roepen tot bekeering. Matth. 9: 13.

Het bloed van Jezus Christus reinigt van alle zonden. 1 Joh. 1: 7.

Die in Hem geloofd, zal niet beschaamd worden. 1 Petr. 2: 6.

Ik zal den Vader bidden, en Hij zal u eenen anderen Trooster geven, die bij u blijven zal tot in eeuwigheid. Joh. 14: 16.

Indien gij die boos zijt, weet uwen kinderen goede gaven te geven, hoe veel meer zal uw Vader die in de hemelen is, den Heiligen Geest geven, dengenen die Hem bidden. Luk. 11: 13.

Nadat Anna langzaam het 3de en 6de hoofdstuk van Johannes en het 15de van Lukas gelezen had, sloot zij den Bijbel toe, en zeide: „Lieve Maria! gelooft gij in hetgeen ik u voorgelezen heb? Als dit zoo is, dan moet gij vrede en vreugde ondervinden.”

Maria. Ik kan niet ontkennen, dat het waarheid is, hetgeen gij daar hebt voorgelezen, omdat het op grond is van den Bijbel, maar hoe kan ik weten dat dit ook tot mij gerigt is, of op mijnen toestand past?

Anna. Het Evangelie is aan *ieder* creatuur gerigt, naar Mark. 16: 15. Wanneer God laat

getuigen, dat *de geheele wereld voor Hem verdoemelijk is*, zoo zijt *gij en ik* daar onder begrepen, als of wij ieder voor *onzelve* Zijn gebod hadden overtreden; en wanneer Hij een bode der genade zend met eene blijde boodschap *aan alle volkeren*, dan is dat woord des vredes ook zoo *aan ons* gericht, als of wij bij *onzen naam* genoemd werden, volgens Joh. 3: 15. Twijfel derhalve, lieve Maria! niet aan de genadige en heerlijke belofte, welke het Bijbelboek in zich bevat, maar neem het en lees die plaatsen, welke ik u opgeslagen heb, nog eens na; want ik moet u nu verlaten, omdat ik iets anders nog te verrigten heb.

Maria zweeg, want haar hart was bewogen. Zoodra Anna haar verlaten had, nam zij echter den Bijbel, en las daarin eenigen tijd met innig genoegen. Te voren kon zij niet met vertrouwen bidden, maar nu bad zij voor de eerste maal tot God in opregtheid des harten, dat Hij haar, door Jezus Christus, op grond van Zijn lijden en sterven, den Geest der genade wilde verleenen. Kalmer dan ooit, legde zij zich dien avond ter ruste neder, en haar gemoed was vervuld met een gevoel van onbeschrijfelijke vreugde, bij den uitroep: *wat zal ik den Heer vergelden voor al de weldaden die Hij mij heeft bewezen.* Psalm 116: 12.

Maria vond eene getrouwe vriendin in Anna

Brouwn. Elken morgen stonden zij beide een uur vroeger dan de andere dienstboden op, om ongestoord in den Bijbel te kunnen lezen, ten einde niets van hunne dagelijksche bezigheden te verzuimen, en elkander op deze wijs te leeren en te stichten.

Deze verandering in Maria's keuze, werd spoedig in hare gedragingen voor hare huisgenoten openbaar, en vooral aan Mevrouw Ford, welke er reeds op bedacht was geweest, haar de dienst op te zeggen. Vroeger was zij wrevelig, nu daarentegen werd zij zachtaardig en minzaam, waardoor zij de liefde der kinderen won, en wanneer zij hare drift weder voelde opwellen, dan bad zij in stilte tot God, om den bijstand van Zijnen Heiligen Geest, om dezelve te overwinnen, want zij was haar onvermogen te zeer bewust, om iets uit haar zelve te kunnen doen. Zoo doende werd Mevr. Ford hoe langer hoe meer met haar ingenomen, naardien zij de gunstige verandering in het gedrag harer dienstmaagd voortdurend zag toenemen, zonder er echter de oorzaak van te kennen.

Eenige jaren daarna ontving Maria een brief van haren vader, welke haar melde dat hij in den slag een been verloren had, waardoor hij zijn ontslag uit de dienst gekregen had, en nu hoopte binnen drie maanden in zijn vaderland terug te zijn. Hij verzocht derhalve zijne doch-

ter voor hem een klein huisje te willen huren, want hij verlangde in hare nabijheid te wonen, hoewel hij echter niet wilde, dat zij om zijnen wil, hare dienst bij Mevr. Ford zou verlaten. Maria vond zich nogtans verplicht haren vader bijstand te verleenen, en deelde ook aan Mevr. Ford mede, dat zij zich geroepen gevoelde, haar eerlang te moeten verlaten. Mevr. Ford drong echter slechts bij haar aan, om te blijven, omdat zij door haar gedrag de liefde der geheele familie gewonnen had, doch Maria achte zich geroepen, om aan haren vader haren kinderpligt te vervullen.

Zij huurde derhalve zeer goedkoop een huisje met een tuintje van den heer Ford, en kocht van haar overgegaard geld eenige benoodigdheden, terwijl Mevr. Ford haar van de meest kostbare een geschenk maakte. Bij de komst van haren vader, vond deze alles bereid om hem te ontvangen, en was ten hoogste verblijd over de nette woning, en over de gezondheid zijner dochter: „Gij moest echter, mijn lief kind!” zeide hij, „uw goede Heer en Mevrouw niet verlaten hebben, om bij mij te blijven; ik weet gij zijt van uwe jeugd af, aan een gezellig verkeer gewoon, gij zult droefgeestig worden, als gij niemand anders dan mij bij u ziet.” „Wees daar over niet bezorgd, hernam Maria glimlagchende, ik heb een vriend die

mijn geluk bevorderd, met welke ik u morgen, als gij van de reis wat zult bekomen zijn, wil bekend maken. Ook ben ik voornemens eene kleine naaischool te beginnen, en ik sta er u voor in, dat wij genøeg zullen hebben.

Den volgenden morgen kwam Maria bij haren vader, en zeide: » ik zal u mijn vriend toonen, en meteen legde zij den Bijbel op de tafel neder: deze heeft mij op eene menigte vragen geantwoord, hetwelk mij geheel verheugd heeft; hij is ook ten allen tijde bereid, om tot u te spreken, en als wij ons elken avond met denzelfen onderhouden, zoo verzeker ik u dat ik niet droefgeestig zal worden, ofschoon ik geen ander gezelschap heb.

De Vader. Maria, gij zijt regt bedacht, om mij gelukkig te maken. Eerst toen ik in den slag zoo nabij den dood ben geweest, begon ik na te denken, dat ik meer voor mijne ziel behoorde bezorgd te zijn, en niet moest leven, als geloofde ik niet eenmaal te zullen sterven.

» Ik dank den Allerhoogste, hernam Maria, dat Hij uw leven gespaard heeft. O! mogt zijn woord ons beide ten zegen zijn.”

Als het avond werd verzuimde Maria niet om den Bijbel te nemen; en haren vader daaruit voor te lezen, en den Heer aan te roepen, om verlichting zijns verstands, om die kostelijke waarheden te verstaan, en voor zich aan te ne-

men. Ook trachte zij in ootmoed zijne bezwaren en bedenkingen weg te nemen, en toonde door haar eigen gedrag het zalige genot, dat er in de dienst van God te smaken is. Hierdoor begon haar vader meer en meer het onderzoek des Bijbels te beminnen en leerde hij uit denzelfven, om al zijne hoop te stellen, op den almachtigen Heiland, van wien ook Maria al haar heil en zaligheid verwachte.

De naaischool van Maria werd spoedig met kinderen gevuld en Anna Brouwn kwam bij haar, om haar te helpen, hetwelk niet weinig bijdroeg tot haar geluk en genoegen. Na verloop van vier jaren echter werd hetzelfde verstoord, door de ziekte en dood van haren vader. Maria ondersteunde hem op den duur in zijn lijden, en zag eindelijk dat hij zijne oogen in vrede mogt sluiten. Zij treurde over hem, *doch niet als dezulken, welke geene hope hebben*, 1 Thess. 4: 13; want zij dacht aan het uur waarin zij ook hare pelgrimstogt zou voleindigd hebben, en hem dan voor den troon der genade met blijdschap zou wedervinden, en met hem vereenigd, *het lam dat geslagt is, aanbidden*, volgens Openb. 5: 12.

Eenigen tijd daarna huwde zij met eenen pachter zoodat zij in staat werd gesteld, de armen mede te ondersteunen en te vertroosten, gehol-

pen door hare vriendin Anna, ter bevestiging van hun onderling geloof.

Maria leefde nog veel jaren, tot zegen voor hare familie, hoewel haar geloof menigmaal door lijden beproefd werd, maar het vooruitzicht op *een eeuwig gewigt der heerlijkheid* maakte zulks ligt, daar zij, door Gods genade het geloof behield en in heiligmaking toenam. Zij stierf blijmoedig, in het vertrouwen op Jezus Christus, die den dood verslonden heeft, en overwonnen.

Mijn waarde Lezer! welligt bezit gij geen Bijbel! O! tracht er een te verkrijgen. Zijt gij bij uzelfen veroordeeld als schuldig door Gods wet en uw geweten, wie kan dan uwe zonden vergeven, of u den weg aanwijzen, langs welchen gij behouden kunt worden, en vergiffenis verkrijgen? God alleen, wien gij beleedigd hebt. Waarom zoudt gij dan niet naar dien schat uitzien, door welchen u de boodschap des vredes en des levens verkondigd word?

Of hebt gij een Bijbel, maar verzuimt gij er in te lezen en dezelve te onderzoeken, o! waarom wilt gij te midden van overvloed, van honger sterven? Waarom wilt gij omkomen in uwe onwetenschap? Daar gij een boek bezit, 't welk

u onderwijzen kan in het geloof aan Jezus Christus, volgens 2 Thim. 3 : 15.

Of leest gij Gods woord, wat hebt gij daaruit geleerd? Hebt gij leeren inzien dat gij geheel onbekwaam zijt, om genade te kunnen verdienen, en dat gij in u zelve een arm en verloren zondaar zijt? Hebt gij er uit geleerd dat Jezus is; de ware Heilaanbrenger, om u van uwe zonden te verlossen? Hebt gij geleerd de gansche hope uwer zaligheid op Hem te stellen, die voor de zonde is gestorven? Hoop niet op vergeving uwer zonden, door uwe gebeden, uwe tranen, of eenige van uwe verdiensten, maar enig en alleen door Jezus Christus Gods geliefden Zoon, Hand. 13 : 38; en betracht uit liefde tot Hem, Zijne geboden, *om niet u zelve te leven, maar Dien, die voor u gestorven is en opgewekt, 2 Cor. 5 : 15. Dan zijt gij zalig, want vleesch en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar de Vader die in de hemelen is. Matth. 16 : 17.* Maar wanneer gij tot hiertoe zonder God in de wereld geleefd hebt, *heden nog terwijl gij Zijne stem hoort, verhardt uwe harten niet. Hebr. 3 : 15; maar, hoort en uwe siele zal leven. Jes. 55 : 3.*

A 2431363

Gedrukt en te bekomen bij M. WIJT & ZONEN, à 10 ct.
 bij wie ook uitgegeven wordt :

1. Levensgeschiedenis van Peter Lohbeck, derde druk, naar het Hoogduitsch,	15 Ct.
2. De Welbestede Stuiver, of de Bijbels der arme Negera, tweede druk; naar het Engelsch.	10 "
3. De Wever uit Welsh, tweede druk; naar het Engelsch.	07½ "
4. De kleine bewoner van het Auvergnésche gebergte; naar het Engelsch, derde druk.	10 "
5. Arme Sara; of de Indiaanache Vrouw, tweede druk, naar het Engelsch.	07½ "
6. De Jonge Hutbewoonster, vierde druk; naar het Engelsch.	12½ "
7. Buitengewone Opwekking onder de kinderen in Elberfeld, tweede druk.	05 "
8. De Iersche Boer, naar het Engelsch.	10 "
9. Elizabeth Cunningham; eene ware Geschiedenis, tweede druk.	20 "
10. Geschiedenis van John Robins, de Matroos.	10 "
11. Uitbreiding van de Parabel der vijf wijze en vijf dwaze Masgden.	10 "
12. Het leven van Kolonel Jacob Gardiner.	17½ "
13. De Stroopers Dochter.	10 "
14. De Bode met goede tijding.	15 "
15. Jansje Allan.	15 "
16. Zonderlinge tusschenkomst der Voorzienigheid.	07 "
17. Levensberigt van Amelia Gale.	10 "
18. Sara Hill, de leerling van de Zondagschool.	15 "
19. De Geschiedenis van Mary Smith.	12½ "
20. De Dorps-Predikant.	10 "
21. De Waarheid en uitwerkselen van het Evangelie.	10 "
22. Kracht des Geleofs, bij treffende beproeving.	10 "
23. Herman de Houthakker.	12½ "
24. De laatste uren van John Cowper.	10 "
25. Het einde van den tijd.	10 "
26. Wat God bewaart, is wel bewaard. (tweede druk)	15 "
27. Wie sijn gij? Wat hebt gij te doen? Wat behoort gij te worden?	10 "
28. De Weérhaan van het Kasteel. (tweede druk)	12½ "
29. Eben-Haäzer, in Latakke.	10 "
30. Eenige berigten van Indiaansche Bekeerlingen.	10 "
31. De Christen-Festen, een onderwijs ter vervulling van 's menschen voornaamste behoeften.	05 "
32. Verhaal van twee reizende Predikers.	07½ "
33. De Tijd en de Eeuwigheid.	10 "
34. Kort en heilzaam berigt, aan allen, die begeerte hebben om zalig te worden.	10 "
35. Levensloop van Johan Coenraad Ter Linden.	07½ "
36. Een Beroep op het Hart.	12½ "
37. Trekken uit het leven eens Landmans in den Elsass, uit het Hoogduitsch.	10 "
38. Sterfgevallen van zeven bekeerde Heidenen.	10 "
39. Levensloop van C. L. Tüpfel, Evangeliesch Predikant te Peterswalden.	7½ "
40. De Schaapherder van de vlakke van Salisbury.	17½ "
41. Eenige bijzonderheden uit het leven en de werkzaamheden van Dr. Robert Morrison, Zendingeling onder de Chinezen.	15 "
42. Lydia S... (Een authentiek verhaal).	07½ "
43. Hugo Bourne.	7½ "
44. De Christelijke viering van den Zondag.	05 "
45. Henry Obookiah, inboorling der Sandwicks-Eilanden.	10 "